

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0427r

Toto rozhodnutí rabylo právní mocí
dne: 23. září 2015
podpis:

V Praze dne 23. září 2015
Č.j.: MV-99200-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. 6 1953 Peć - Srbsko, státní občan Bosny a Hercegoviny, trvale byte (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 5. 2015, č.j.: VS-2514/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Žadatel podal žádost prostřednictvím Krajského úřadu Jihočeského kraje. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 11. 12. 1995. Žadatel je podruhé ženatý. Z manželství uzavřeného v roce 2000 se narodily dvě děti, které jsou stejně jako manželka žadatele, státními občany České republiky. Z prvního manželství, které bylo rozvedeno v roce 1987, se narodil v roce 1979 syn, který žije rovněž v České republice a je státním občanem Bosny a Hercegoviny, stejně jako žadatel.

II.

Žadatel žije v České republice od roku 1991, v dubnu 1992 založil společnost (spol. s r.o., (dále jen „společnost“), ve které je jednatelem a společníkem. Podle potvrzení o pracovním poměru vystavené uvedenou společností, je od jejího založení (30. 4. 1992) rovněž jejím zaměstnancem. Společnost se zabývá provozováním výherních hracích přístrojů, hostinskou činností, výrobou instalací, opravami elektrických strojů a přístrojů, elektrických a komunikačních zařízení a výrobou, obchodem a službami neuvedenými v přílohách 1 až 3 živnostenského

zákona. Žadatel nebyl nikdy veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Na adrese trvalého pobytu žije ve společné domácnosti s manželkou a dětmi v rodinném domě, který má žadatel ve vlastnictví.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících daňovou problematiku v České republice.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadateli splnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 14. 5. 2015 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad, ve kterém uvádí, že v zamítavém rozhodnutí Ministerstva vnitra je konstatováno, že žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to v případě povinných odvodů na zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, daně a poplatky. V rozkladu žadatel uvádí, že všechny uvedené povinnosti společnost hradí, i když opožděně, ale své povinnosti vůči státu plní. Zdravotní pojištění a sociální pojištění společnost plně uhradila a nemá v této oblasti žádné závazky. Žadatel přiznává, že zůstávají nedoplatky finančnímu úřadu, které řádně každý měsíc hradí. Žadatel dále podotýká, že od června 2014 společnost ukončila svou hlavní činnost (provozování výherních automatů) na základě zájmu obcí a měst minimalizovat tyto služby, což se stalo pro společnost likvidační. Tímto jí od roku 2013 a následně narůstaly opožděné povinné platby a odvody.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Jihočeského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících daně v České republice.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ve vztahu k neplnění povinnosti žadatelem v oblasti daní, ministr vnitra uvádí, že, jak již bylo rovněž konstatováno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, měl žadatel, jako daňový rezident podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o daních z příjmů“), povinnost uvést do daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob podávaného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v zahraničí. Jak uvedl žadatel ve svém životopise, vlastní dům v Bosně a Hercegovině, který od dubna 2009 pronajímá na základě potvrzení o pronájmu nemovitostí za cca 107.000 Kč měsíčně. Příjmy ze zahraničí musí být do daňového přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině, u jmenovaného tedy v Bosně a Hercegovině, a to pro účely výpočtu daně v České republice. Žadatel je přitom dle svého tvrzení a rovněž dle povolení k trvalému pobytu daňovým rezidentem již od r. 2005, po celou dobu však nepodával v České republice přiznání k dani z příjmů a dlouhodobě si tak neplnil své povinnosti. Žadatel, na základě výzvy Ministerstva vnitra, nedoložil ani doklady, které by potvrzovaly, že veškeré daňové povinnosti vztahující se k odvedení daně z příjmů v zahraničí byly řádně splněny, včetně citovaného potvrzení o nájemní smlouvě.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.3.2008, č.j. 5 As 51/2007, kde tento soud judikoval, že „smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě upravující daňovou oblast), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“.

Ministr vnitra konstatuje, že vzhledem k tomu, že se žadatel na území České republiky zdržuje od roku 1991, měla mu tato dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dát nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku plnit. Ministr vnitra je proto zajedno se závěrem Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadateli prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

K podaným námitkám v rozkladu ministr vnitra uvádí, že žadatelem uváděné skutečnosti se nevztahují k dodržování povinností žadatelem, nýbrž k dodržování povinností ze strany společnosti, ve které je žadatel jednatelem a společníkem. To však nebylo důvodem pro zamítnutí žádosti, tím bylo neplnění povinností ze strany

žadatele, jako daňového rezidenta, podle zákona o daních z příjmů – viz výše. Ministr vnitra proto námitky žadatele, resp. jím uváděné skutečnosti ve vztahu k plnění povinností společností, neshledává za případné.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 14. 5. 2015, č.j.: VS-2514/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

